

Ronja en het toverpaard

Martin Klein
Marion Goedelt

bontekoe

Een verrassing op het balkon

Ronja woont midden in een grote stad.
In elke straat kun je friet, ijs of
pizza kopen. Er zijn enorme winkels
en supermarkten. Ook de garages,
speeltuinen en parken zijn groot.
Ronja kan met de bus, tram of metro
mee. Dan ziet ze artiesten, bedelaars en
mensen uit de hele wereld.
Midden in een grote stad kun je veel
leuke dingen en mensen zien.
Maar er mist ook iets: Paarden.
Er zijn nergens paarden.
En Ronja is gek
op paarden.

Iedere nacht droomt ze dat ze zelf een
paard heeft. Wat zou dat geweldig zijn!

Maar als Ronja geen eigen paard kan hebben, wil ze in ieder geval vaak paarden bezoeken. En ze wil leren paardrijden.

Maar dat zit er niet in. “Paardrijles is veel te duur. En de manege is veel te ver weg.

Wacht maar tot we zo rijk zijn dat we zelf een paard kunnen kopen. Of wacht tot je oud genoeg bent om in je eentje naar de manege te gaan,” zegt mama.

“En wil je er nu over ophouden?”

“Ophouden, snotbrouwen!” zegt Ronja.

“En ophouden, poepsnauwen!” Dat heeft geen zin, mama wordt er alleen maar kwaad van.

Maar even later is mama weer rustig en lief. Ronja zegt:

“Dat met dat snotbrouwen meende ik niet echt hoor, lieve mama.” Daar wordt mama nóg liever van.

Ze trekt Ronja naar zich toe en geeft haar een harde smakzoen.

“Helaas kunnen we geen paard hebben,” zegt mama. “Maar als we er op een dag een op het balkon vinden, dan houden we hem.”

“Beloofd?” vraagt Ronja.

“Beloofd.” Mama knikt en geeft Ronja nog een zoen.

Ronja mist paarden vaak heel erg.
Op dat soort dagen is het fijn dat ze
beste vrienden heeft.
Ronja heeft er twee. Ze heten Tarek en
Melanie. Ze zitten bij Ronja in de klas.
Ze wonen zelfs in dezelfde flat.
Tarek woont op de begane grond.
Melanie woont op de eerste verdieping.
Ronja woont op de tweede verdieping.
De drie vrienden doen veel samen.
Ze zijn samen naar het asiel geweest.
Ze hebben een karateshow gezien.
Gisteren zijn ze naar een circus met
klimmende paarden geweest.
De dag daarna spreken de drie vrienden
op hun lievelingsplek af.
Dat is helemaal boven op de klimstang.
Ronja, Tarek en Melanie kunnen namelijk
heel goed klimmen.
Ze klimmen naar boven en gaan naast
elkaar op de hoge stang zitten.

Vroeger werd die stang gebruikt voor het uitkloppen van kleden.

Kleden bestaan nog steeds, maar niemand klopt ze meer uit. De stang vindt het niet erg dat er nu alleen nog kinderen aan hangen.

“Ik wil zo graag een paard,” zegt Ronja met een zucht.

Tarek zucht ook: “En ik wil zo graag karate leren.”

De derde zucht komt van Melanie:

“Ik wil zo graag een konijn.”

Ronja zucht nog een keer:

“Van mijn moeder mag ik alleen een paard als we hem op het balkon vinden.”

Tarek zucht dan: “Ik mag pas op karate als ik alle tafels op kan zeggen.”

De zesde zucht is van Melanie: “Ik mag pas een konijn als ik niet meer moet niezen van dierenhaar.”

De drie vrienden zuchten en roepen boos in koor: “Dat gaat nooit gebeuren!!”

Met boos zijn kun je beter ophouden. Rennen helpt daarbij.

Ronja, Tarek en Melanie springen van de stang en beginnen te rennen.

Ze rennen kriskras en alle kanten op.

